

Bifolk. Nogle af disse maa dog antages at gaa til Grunde, dels fordi en større Del af dem neppe i dette mindre gode Honningaar vil udvikle sig tilstrækkeligt til, at de med Fordel vil kunne overvintres, dels ved Tab af Dronninger, Bortflyvning og lignende Uheld, som vanskeligt kunne undgaas. Rimeligvis er man dog paa den sikre Side, naar man antager, at ca. 200 af de endelig behandlede Bifolk er fuldt levedygtige og altsaa reddede fra den visse Undergang, og ser man hen til dette samt til, at de pestsyge Staders Antal er forringet med over 90 pCt., saa ser det endelige Resultat dog ikke saa daarligt ud. Det er i hvert Fald rigeligt det Arbejde og den Bekostning værd, der er anvendt derpaa. Selvfølgelig er den indvundne Erfaring saavel som dette, at en hel Del lokale Biavlere ved det udførte Arbejde ere oplærte til selv at tage Arbejdet mod Bipesten op, ogsaa af stor Værdi, og selv om Arbejdet ikke skulde blive fortsat, saa vil det, der er udført, sikkert medføre, at Bipesten ikke mere faar den Udbredelse paa Falster, som den før havde.

Endvidere skal anføres, at Dyrlæge *Bahr* ved Landbohøjskolen, som med stor Energi har kastet sig over Undersøgelsen af Biernes Sygdomme og særlig af Bipesten, var til Stede paa Falster under saa godt som hele Campagnen og var til Rede med Undersøgelse af syg Yngel, hvor der var Tvivl til Stede. At han tillige fik indsamlet et meget betydeligt og godt Materiale til Fortsættelse af sine Undersøgelser angaaende Bipesten er indlysende, og dette vil sikkert ogsaa i Tiden komme Biavlere til gode.

Dersom det forholder sig saaledes som antaget, at Bipesten først er optraadt paa Falster for 5—6 Aar siden, saa maa den usægtelig have en ret uhyggelig Evne til at brede sig. De hidtil antagne Udbredelsesmaader — Røveri fra syge Stader, Salg og Bortflytning af angrebne Bifolk — vil absolut ikke slaa til til at forklare en saa hurtig og udstrakt Udbredelse. Rimeligvis har dog Sygdommen haft Tilhold paa Falster i en længere Aarrække, og det synes, som om den har haft flere oprindelige Arnesteder, saaledes Egnen omkring Stubbekøbing paa Nordvestkysten og Egnene omkring N. Kirkeby og omkring Nykøbing, navnlig i Kraghave, i Nord- og Mellemfalster. Paa disse Egne er Sygdomsprocenten naaet sit Maksimum: 100 pCt. angrebne. — Sygdommen forekommer for øvrigt næsten over hele Falster, lige fra Gaabense til Gedser. Nordvestspidsen, Vaalse Sogn og en Del af Kippinge og N. Vedby Sogne ere dog fri. Ligeledes er Pesten ikke fundet paa et større Omraade af Østkysten, nemlig Falkerslev, Horbeløv, Horreby og Karleby Sogne samt en Del af S. Alslev Sogn, og endelig er ogsaa Egnen øst for Bøtø Nor fri for Pest. I de angrebne Egne er der dog stor Forskel paa Hyppigheden af dens Forekomst. Fra de anførte Arnesteder, hvor indtil 100 pCt. af Bifolkene, altsaa dem alle, ere angrebne, aftager Sygdomsprocenten temmelig jævnt ud efter, om end ikke i Forhold til Afstanden. Paa det vedføjede Kort og den ledsagende skematiske Oversigt har jeg søgt at anskueliggøre Pestens Udbredelse. De stærkest angrebne Egne, med over 50 pCt. smittede Bifolk, ere paa Kortet givne 3-dobbelt Skravering, Egne med en Sygdomsprocent, der ligger mellem 25 og 50 pCt., ere angivne ved dobbelt og de mildest angrebne Egne med enkelt vandret Skravering. Det vil straks falde i Øjnene, at der tværs igennem Falster fra Sydøst til Nordvest strækker sig et Bælte, ved Kysterne bredt og frit for Pest og paa Midten betegnet ved forholdsvis spredte Angreb, der ligesom deler Øen i to Pestomraader.

Sandsynligvis har dette Bælte for faa Aar siden været betydeligt bredere og rimeligvis i hele sin Længdeudstrækning været fri for Pest og antageligt hidrører dette fra, at Pesten omtrent samtidig er kommen til Stubbekøbing Egnen og til Arnestederne ved Vestkysten. Kunde det oplyses, hvornaar de første Tilfælde ere iagttagne f. Eks. i Stubbekøbings Omegn, vilde man igennem de nu foretagne Undersøgelser have et godt Middel til at bedømme den Hastighed, hvormed Smitten udbreder sig.

Paa Kortet er desuden Arbejdskredsene Grænser angivne ved punkterede Linier samt ved et X angivet, hvor der findes vrangvillige Biavlere, der enten have nægtet at lade deres Bier undersøge eller have modsat sig, at deres pestsyge Stader ere blevne behandlede for Sygdommen. — At der har været saa stort et Antal Biavlere, der i saa ringe Grad have haft Sans for, hvad de skylder baade dem selv og deres Kolleger, kan man kun i høj Grad beklage. At Mangel paa Forstaaelse og til-